

ECONOMIA 09-08-09

Col·lecta:	220,98
Caixetes ciris	48,84
Caixetes:	94,18
Caixetes Càritas:	66,15

Lectures del 23 d'agost

Diumenge 21 durant l'any
1ª lectura: Js 24, 1-2. 15-17. 18
2ª lectura: Ef 5, 21-32
Evangeli: Jo. 6, 60-69

ENTERRAMENTS

Aquesta setmana hem acompanyat amb la pregària a la família d'en Joaquim Esquin Rius, de 50 anys.

BATEIGS

Dissabte dia 22, a 2/4 de 7 de la tarda, batejarem als infants: Eric Torres García; Rubén Molina López; i Michelle Yohama Soto Torres.

L'EVANGELI D'AVUI

«Qui menja la meva carn i beu la meva sang, està en mi i jo en ell». Alimentar-nos de Jesús en l'eucaristia és la experiència més important per viure units a Crist. Per això hem d'aprendre a combregar amb fe. Ens acostem a la taula eucarística conscients de la nostra necessitat de Jesús. Estenem la nostra mà com captaires que busquen aliments. El sacerdot ens recorda que el que anem a rebre és «el cos de Crist», i nosaltres l'acollim fent un acte de fe i dient «Amén».

Aquesta comunió viscuda amb fe intensa i joiosa ens manté units a Jesús.
(José A. Pagola)

HO HEM LLEGIT

Necessitem

- En una civilització de l'efímer i mudable, necessitem l'absolut.
- En una cultura del relatiu, necessitem quelcom que durí sempre.
- Enmig del soroll eixordador, necessitem el silenci.
- Davant de tanta ambició, necessitem quelcom gratuït.
- Davant dels diners que ho volem comprar tot, necessitem compartir.
- EN temps d'activitat constant, necessitem contemplació.
- En un món d'espectacle i espectacular, necessitem comunicació.
- Quan esclaten violències, de paraula i obre, necessitem pacificació.
- Davant del model de la màxima quantitat, necessitem màxima qualitat.
- Davant del poder que esclavitzen, necessitem germanor.
- Quan tot està racionalitzat i informatitzat necessitem cordialitat.
- Perduts enmig de la gentada anònima, necessitem sentir-nos comunitat.
- Per fer front a la velocitat que se-ns menja, necessitem cala i repòs.
- Quan les paraules són desviades del seu sentit, necessitem veritat.
- Davant de la manca de sentit, necessitem el somriure del Déu Amor.

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenou ·

Av. Mediterrània, 40 - Telf. 93 769 72 27
<http://www.telefonica.net/web2/parroquiapoblenou/>
e-mail: parroquiapoblenou@telefonica.net

16 d'agost del 2009, 20 durant l'any / any B Núm. 288

Qui menja aquest pa viurà per sempre

No és el desig de la persona viure per sempre? Però en quin sentit va dir Jesús aquestes paraules, ell que es defineix com «el camí, la veritat i la vida»? Realment a quina vida es refereix?

Avui creiem que tota persona humana viurà la vida desconeguda per sempre, l'altra vida que segueix a la mort corporal, de la qual ningú, hagi combregat o no, se'n escapoleix.

Com compaginar la salvació universal en la qual creiem quan Jesús declara morir per la salvació del món, amb aquesta aparent limitació als qui mengin el seu cos, «el pa baixat del cel»?

Amigues, amics, no puc entrar en la monstruosa afirmació que «fora de l'Església catòlica no hi salvació». Afirmació totalment gratuïta que dins la mateixa Església és rebutjada. L'Amor infinit salva tota criatura.

Independentment de la literalitat del text, el que sí penso, en el que sí crec, és que els qui tenim la sort de creure profundament les paraules de Jesús, tenim

una vida més plena, espiritualment més rica.

Per això em dol tant veure gent que va a la missa i no combrega. Realment creuen que Jesús està allà i no els espera, no els estén el braços per acollir-los amorosament? En l'eucaristia, i només en l'eucaristia, està Jesús de Natzaret. El Déu Fill, unit al Pare i a l'Esperit, ja està, abans i després en nosaltres, com nosaltres estem en ells, però Jesús està en nosaltres tan sols pel pa de la comunió.

Bé això és el que crec i el que visc.

Lectura del llibre dels Proverbis Pr 9, 1-6

La saviesa ha construït el seu palau, hi ha posat set columnes. Prepara els seus guisats i els seus vins i fa para la seva taula. Després envia les serventes cridar des dels punts que dominen la ciutat: «Que vinguin els il·letrats». I als qui no tenen enteniment, ella els diu: «Veniu a menjar el meu pa i a beure els meus vins. Deixeu la vostra ignorància i viureu, i avançareu pel camí del coneixement».

Salm responsorial 33

Beneiré el Senyor en tot moment, / tindrè sempre als llavis la seva lloança. / La meva ànima es gloria en el Senyor; / se n'alegraran els humils quan ho sentin.

Sants del Senyor, venereu-lo; / venereu-lo i no us mancarà res. / Els rics s'empobriran, passaran fam, / però als qui busquen el Senyor / no els faltará cap bé.

Veniu, fills meus, escolteu-me; / us ensenyaré com heu de venerar el Senyor. / Qui és l'home que estima la vida, / que vol viure temps i fruir del benestar?

Guarda't la llengua del mal, / que no diguin res de fals els teus llavis. / Decanta't del mal i fes el bé, / busca la pau, procura aconseguir-la

Lectura de la carta als cristians d'Efes Ef 5, 15-20

Germans, fixe-u-vos bé com viviu; no sigueu com la gent que no sap el que fa, sinó com gent de seny, mirant de treure bé del moment present, perquè els temps que vivim són dolents. No sigueu com aquells que no fan cas de res: mireu d'entendre què vol de vosaltres el Senyor. No begueu massa, que el vi porta a la disbauxa. Deixeu que us ompli l'Esperit Sant. Exhorteu-vos els uns als altres amb salms, himnes i càntics espirituals, canteu al Senyor en els vostres cors, donant sempre gràcies de tot a Déu Pare, en el nom de Jesucrist, el nostre Senyor.

Lectura de l'evangeli segons sant Joan Jo 6, 51-58

En aquell temps, Jesús digué als jueus: «Jo sóc el pa viu, baixat del cel. Qui menja aquest pa viurà per sempre. Més encara: El pa que jo donaré és la meva carn, perquè doni vida al món». Els jueus es posaren a discutir. Deien: «Com s'ho pot fer aquest, per donar-nos la seva carn per menjar?». Jesús els respongué: Us ho dic amb tota veritat: Si no mengeu la carn del Fill de l'home i no beveu la seva sang, no podeu tenir vida en vosaltres. Qui menja la meva carn i beu la meva sang té vida eterna, i jo el ressuscitaré el darrer dia. Ben cert: la meva carn és veritable menjar, i la meva sang veritable beguda. Qui menja la meva carn i beu la meva sang està en mi i jo en ell. A mi m'ha enviat el Pare que viu, i jo visc gràcies al Pare; igualment, els qui em mengen a mi viuran gràcies a mi. Aquest és el pa baixat del cel. No és com el que van menjar els vostres pares. Ells van morir, però els qui mengen aquest pa, viuran per sempre».

Salmo responsorial: 33

Bendigo al Señor en todo momento, / su alabanza está siempre en mi boca; / mi alma se gloria en el Señor: / que los humildes lo escuchen y se alegren.

Todos sus santos, temed al Señor, / porque nada les falta a los que le temen; / los ricos empobrecen y pasan hambre, / los que buscan al Señor no carecen de nada.

Venid, hijos, escuchadme: / os instruiré en el temor del Señor; / ¿hay alguien que ame la vida / y desee días de prosperidad?

Guarda tu lengua del mal, / tus labios de la falsedad; / apártate del mal, obra el bien, / busca la paz y corre tras ella.

Primer de tot, calma

Emilio Calatayud, el mediàtic jutge de menors de Granada, que va tenir tant d'èxit a la conferència feta fa poc al col·legi Cor de Maria de Blanes, parla del tema de l'educació dels fills i reconeix que no és pas una cosa senzilla, però que «els pares han de fer de pares», ja que hem passat del pare massa autoritari al pare que vol ser «col·lega» del seu fill i d'aquesta manera el deixa orfe de «pare». També recorda que pertànyer a una família comporta uns drets i uns deures, que s'han de fer complir.

És normal que molts pares es preocupin i que pensin que no ho estan fent prou bé i que s'angoixin. Per això és saludable (i sorprenent) la lliçó del metge anglès Ronald Gibson, que va començar una conferència sobre conflictes generacionals, citant quatre frases:

1) «La nostra joventut vol el luxe i és mal educada, no fa cas de l'autoritat i no té cap respecte pels més grans. Els nostres fills són uns veritables tirans. No es posen drets quan entra una persona gran. Contesten als pares i són simplement dolents».

2) «Ja no tinc cap esperança en el futur del nostre país si la joventut d'avui arriba un dia al poder, perquè aquesta joventut és insuportable, desenfrenada, senzillament horrible».

3) «El nostre món ha arribat a un punt crític. Els fills ja no escolten els seus pares. La fi del món no pot trigar gaire».

4) «Aquesta joventut està perduda des del fons del cor. Els joves són malfactors i ociosos. No seran mai com la joventut d'abans. El jovent d'avui no serà capaç de mantenir la nostra cultura».

Després d'aquestes quatre cites, els assistents a la conferència mostraven la seva aprovació per cada una de les frases.

Llavors Gibson va revelar l'origen d'aquestes frases:

La primera és de Sócrates (anys 470-399 abans de Crist).

La segona és d'Hesíode (any 720 abans de Crist).

La tercera és d'un sacerdot egipci de l'any 2.000 abans de Crist.

La quarta estava escrita en un vas d'argila descobert en les ruïnes de Babilònia i amb més de 4.000 anys d'existència.

(Mn.Miquel-Àngel Ferrés)